

„Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky.“
(Žid.13:8)

OBĚŽNÝ DOPIS

Duben 1996

Srdečně vás všechny zdravím z blízka i z daleka v drahém jménu našeho Pána Ježíše Krista slovy ze Zjevení 1:17b–18:

„Neboj se. JÁ jsem ten první i poslední, a živý, ješto jsem byl mrtvý, a aj, živý jsem na věky věků. Amen. A mám klíče pekla i smrti.“

Ten výrok „Neboj se!“ v Bibli nacházíme více než sedmdesátkrát. Začínaje od Abrahama v 1. Moj. 15:1 až ke Zjevení. Stále znovu měl Pán ve všech časech pro ty Svě slova „Neboj se!“, které poskytují bezpečnost a důvěru v Něj. Obzvláště v evangeliích se se slovy „neboj se“ a „věř jen“ setkáváme v různých situacích. Také dnes ještě nalézáme útěchu v těchto slovech úplně jedno, v jaké situaci se nalézáme.

Apoštol Jan píše: *„Strach není v lásce, ale dokonalá láska vyhání strach, protože strach má co dělat s trestem; kdo tedy pocítuje strach, ten ještě nepřišel v lásce k dokonání.“* (1. Jan 4:18). (Král. př.: *„Bázněť není v lásce, ale láska dokonalá ven vyhání bázeň; nebo bázeň trápení má, kdo se pak bojí, není dokonalý v lásce.“*) Opravdově věřící se nemají čeho obávat, neboť jejich trest byl položen na Beránka Božího, aby měli pokoj. A skrze Jeho rány jsou uzdraveni. Láska Boží je na kříži Golgoty pro všechny Jeho syny a dcery v Synu Božím úplně zjevena.

Slovo, které vyslovil Pavel: *„Bůh byl v Kristu a smířil svět sám se Sebou“* nemůže být dost často vyzdvihováno. Jako Syn Boží měl náš Spasitel podíl při nás ve Svém masitém těle. *„Protože mají děti účast při krvi a mase, obdržel i On rovnou mírou účast při nich, aby skrze Svoji smrt zničil toho, který moc smrti má, totiž d'ábla, a aby přesadil do svobody všechny, kteří byli **strachem před smrti** během jejich celého života drženi v otroctví.“* (Žid. 2:14–15)

Na základě svědectví Písma jsme skrze krev Nové smlouvy úplně spaseni, z milosti ospravedlnění, v Jeho Slově posvěceni, dokonání a přivedeni k cíli (Žid. 10:14). Když jsme byli ještě mrtví v hříchu a přestoupení, tehdy nás Bůh zároveň s Kristem obživil, s Ním vzkřísil a přesadil do nebes. (Ef. 2). Velký pátek, velikonoční neděle, nanebevzetí Kristovo, letnice nejsou pro nás slavnostními dny, které jednou v roce

obzvláště vzpomínáme, ale jsou to události spásných dějin, uskutečnění plánu spasení našeho Boha, na kterém máme účast se všemi spasenými. Nám je darováno odpuštění, ospravedlnění, obnovení, znovuzrození a křest Duchem svatým. Jsme skutečně vyvoleni před ustanovením světa a předurčení v Ježíši Kristu za syny a dcery Boží. (Ef. 1 a j.) Kdo tomu ze srdce věří a ve skutku to prožil, ten se již déle nebojí, ani přítomnosti, ani budoucnosti. Protože smíme poznávat znamení času, zvedáme hlavy vzhůru, jak je psáno, protože víme, že se naše spasení blíží.

Dokazování

Je prostě nádherné, jak Bůh Pán ve Starém zákoně skrze prorocká ústa všechno předpověděl a potom v Novém zákoně skrze Svě apoštoly naplnění toho předpověděného potvrdil. Celkem nacházíme v Novém zákoně 845 citátů ze Starého, ze kterých se 333 vztahuje na Krista. 109 jich bylo naplněno při Jeho prvním příchodu, z toho 25 v posledních 24 hodinách při Jeho utrpení a umírání. Protože je Bůh pravdomluvný, dodržuje každé Svě slovo také těm dotyčným, kteří nyní stojí ve spojení s Jeho příchodem, s Izraelem a všemi událostmi konečného času.

*„Potom věda Ježíš, že již všechno **dokonáno jest**, aby, se **naplnilo** Písmo řekl: ‚Žízním.‘ ... a když Ježíš okusil octa, řekl: ‚**Jest dokonáno!**‘, sklonil hlavu, ducha Otcí poručil.“* (Jan 19:18–30). Ani jeden prorocký výrok nepotřeboval být vysvětlován. Všechno se do písmene naplnilo tak, jak to bylo předpověděno. To stejné se vztahuje na příchod Ježíše Krista a na různé příchody potom. Slova: *„...aby bylo **Písmo cele naplněno...**“* platí provždy. Prorocké slovo nedopouští žádný svévolný výklad. (2. Petr. 1:20) Vše se děje, jak je to napsáno. Amen. **Kdo vykládá, propásne naplnění; kdo nevykládá, ale jednoduše věří a může vyčkat, ten naplnění dožije.**

Uskutečňováním výroků předpověděných ve svatém Písmu otvírá ten Povstálý těm Svým porozumění pro Písmo. *„Potom jim On řekl: ‚Tato jsou slova, kteráž jsem vám mluvil ještě byv s vámi: Ze se **musí naplniti všechno**, což jest psáno v zákoně Mojžíšově a v prorocích i v žalmích o Mně. Tedy jim otevřel mysl, aby rozuměli písmům.“* (Luk. 24:44–45)

Pokaždé, když se Písmo svaté naplní před našimi zraky, můžeme to číst černé na bílém a jak náš Pán v Luk. 4:21 povolal: *„Dnes se toto Slovo, které jste právě slyšeli, naplnilo.“*

Písmo svaté musí být vždy zvěstováno a viděno ve spojení s naplněním. Úplně jedno, o jakou otázku, jaké téma jaké učení nebo o jaké prožití spásy se jedná. Vždy souhlasí Starý a Nový zákon, proroci a apoštolově, to předpověděné a splnění. Všichni Bohem povolání a poslaní učedníci učí v plném souladu se společným svědectvím svatého Písma. Oni jsou ve stejném duchu, mají stejné zjevení, učení a praxi jako apoštolové.

Ještě dnes můžeme při každém **biblickém tématu** prohlásit s našimi předchůdci v apoštolském úřadu: „*A s tím souhlasí prorocká slova; neboť je psáno...*“ (Sk. 15:15) Pavel kladl velký důraz na to, aby jeho zvěstování, jeho svědectví bylo založeno na prorockém slově: „*Protože jsem našel Boží podporu až k dnešnímu dni, stojím zde a skládám svědectví před vysokými a nízkými. Přitom neříkám nic jiného než to, o čem již proroci a Mojžíš prorokovali, že se stane...*“ (Sk. 26:22)

V poslední kapitole Skutků apoštolů je ještě jednou kladen důraz na Starý zákon: „*A když mu určili den, sešlo se jich mnoho u něho v příbytku a vykládal jim od časného jitra až do pozdního večera o království Božím, slouže jim k víře o Ježíšovi ze zákona Mojžíšova a proroků, od jitra až do večera.*“ (Sk. 28:23)

Tak vypadá pravé zvěstování slova v Novém zákoně!

Návrat Krista

Pro apoštola Pavla bylo téma Kristova návratu velice důležité. Třináctkrát zmiňuje křest, ale padesátkrát hovoří o návratu. Přesně vzato se v Novém zákoně každý třicátý verš opírá o druhý příchod nebo o návrat Ježíše Krista.

Je to důležité, ústřední téma ve svatém Písmu. S jakou nadějí se upírali izraelští věřící k příchodu Mesiáše a nyní opět, takovou nadějí mají věřící z národů v příchod Ježíše Krista. „*A každý, kdo v Něm skládá naději, ten se očisťuje, jako i On čistý je.*“ (Jan 3:3). Jak již bylo často psáno a kázáno: návrat Kristův bude největší událostí na zemi na konci času milosti. Všechny podrobnosti s tím spojené jsou ve Slově obsírně popsány i co se při tom stane.

Až se nebeský Ženich vrátí a Svoji pozemskou Nevěstu vezme vzhůru ke svatební hostině Beránka, tehdy se doslova splní Mat. 25:1–10: Polovina panen které vyšly Ženichovi vstříc je skutečně připravena a vejde na svatební hostinu. Záleží na tom »být připraveni«, jak je psáno: „...a

Jeho Nevěsta se připravila“ (Zj. 19:7). V různých biblických místech máme vyvolení, které pak bude zjevené, postavené před očima: Dva budou ležet na jedné posteli, dva mlít ve mlýně, dva budou na poli atd.; jeden bude vzat a druhý zůstane.

Při návratu Ježíše Krista budou naplněna do písmene všechna biblická místa, která s tím souvisí. Také to, co je napsáno v dopise apoštola Pavla sboru v Korintu: *„Hleďte, pravím vám tajemství: ne všichni zesneme, ale všichni proměnění budeme...“* (1. Kor. 15:51). Pavel to jemu zjevené tajemství napsal; jasně vyjádřil, jak se to stane, totiž, k tomu jistému času příchodu Krista, ti v Kristu žijící ne že nejprve zemřou, nýbrž bezprostředně budou proměnění. Tuto myšlenku rozvádí dále v 2. Kor. 5, kde sám žádá nebýt nejprve svlečen skrze smrt, nýbrž přímo skrze proměnu být převlečen.

Velice důležité u tohoto tématu je, že se návrat Ježíše Krista nepotáhne přes roky, týdny, nebo dny, také se nebude odehrávat v různých etapách, ale tak, jak to Pán sám řekl: *„Nebo jako blesk vychází od východu a až k západu svítí, tak to také bude s příchodem Syna člověka.“* (Mat. 24:27)

Pavel souhlasí přesně se slovy Pána a popisuje, jak se to stane: *„...v jednom okamžiku při posledním zatroubení; neboť **pozoun** nejprve zazní a okamžitě budou mrtví v nepomíjitelnosti probuzeni a my proměnění budeme.“* (1. Kor. 15:52) Na tento pozoun se vztahuje apoštol v 1. Tes. 4, kde píše: *„Neboť Pán sám jakmile zazní ten zvuk k probuzení, jakmile zazní hlas andělského knížete a **pozoun Boží** zazní, přijde z nebe dolů a mrtví v Kristu povstanou nejprve, potom my, kteří ještě žijeme a pozůstali jsme, společně s nimi v oblacích k Pánu vstříc do povětří vytrženi budeme a potom všeho času budeme sjednoceni s Pánem.“* (Verš 16–17)

Pavel nemluvil v nejistotě, nýbrž měl absolut Slova Božího. Proto také mohl napsat: *„Neboť tak jistě, jako věříme, že Ježíš zemřel a povstal z mrtvých, tak jistě Bůh přivede i ty zesnulé skrze Ježíše spolu s Ním. **Neboť to také říkáme na základě slova Páně...**“* (1. Tes. 4:14–15a) Jasněji, přehledněji, a až do všech jednotlivostí než jak je to ve svatém Písmu uvedeno, to nemůže být řečeno. Věříme, jak Písmo praví. Kdo učí, že Pán Ježíš již přišel, ten opustil Slovo a ztratil rozum; má porušenou mysl a v základě vzato stojí pod vlivem antikrista, který biblický návrat Ježíše Krista zapírá a zduchovňuje. Učení, že „parusie“ Krista již nastala, odporuje každému biblickému základu. Slovo „parusie“ znamená »tělesná přítomnost«.

Všechny přesné biblické překlady Bible udávají obě důležitá místa, totiž 1. Jan. 4:2 a 2. Jan., verš 7, v rozdílných časových formách. První se vztahuje na první příchod Krista tehdy, když se stalo Slovo masem a zní: *„Každý duch, který vyznává, že **Ježíš přišel v mase, pochází z Boha; a každý duch, který Ježíše tak nevyznává, není z Boha a je to duch antikristův ...**“* Apoštol pokračuje a píše: *„My jsme z Boha. Kdo Boha poznává, ten na Něho slyší; kdo z Boha není, ten na Něho neslyší. Podle toho poznáváme Ducha pravdy, a Ducha podvodu.“*

Ten milovaný učedník Ježíšův dovozuje původ pravých dětí Božích až do konce 5. kapitoly se vši jasností. Hovoří o zplození z Boha a zdůrazňuje: *„My víme, že **pocházíme z Boha, celý svět oproti tomu leží v moci zlostníka...**“* (v. 19)

V druhém místě, totiž 2. Jan., verš 7, se vztahuje apoštol na *příchod Ježíše Krista*, tedy na Jeho druhý příchod a píše: *„Neboť mnozí bludaři vyšli do světa, kteří nevyznávají Ježíše Krista jako toho, který přijde v mase. Takový každý je bludný učitel a antikrist.“* (Překlad Züricher Bibel) Toto biblické místo je v těch starostlivých překladech skutečně psáno v budoucím čase, jako např. v překladu od Dr. Hermanna Menge řeckého interlineárního překladu, v židovském »Bethel Edition«, v »Züricher Bibel« a jiných. Kdo zapírá tělesný návrat našeho Pána a zduchovňuje Jeho příchod, je podle toho sveden a sám sebe diskvalifikoval pro první vzkříšení a proměnu a vytržení.

Ježíš ve Svém masitém těle trpěl, zemřel a byl pohřben a třetího dne povstal z mrtvých. ON sám řekl po Svém vzkříšení: *„Pohleďte na mé ruce a nohy, že jsem to **Já tělesně!** Sáhněte si na Mne a hleďte na Mne, neboť duch nemá masa ani kostí, jak to vidíte při Mně.“* (Luk. 24:39). Tomáš nechtěl a nemohl dříve uvěřit, až když uviděl jizvy na rukou a boku povstalého Spasitele. (Jan 20:24–29). My kážeme Krista toho ukřižovaného a povstalého a toho, který vstoupil na nebesa. Na základě Sk. 1:11 ten stejný Ježíš, který byl před zraky jeho učedníků tělesně do nebes vzhůru vyzdvižen (Luk. 24), se vrátí zpět ve stejném způsobu.

Podle Božího spásného plánu zůstanou našemu Pánu poznávací znamení spasení až k dokonání církve z národů a vyvolené z Izraele. Když se Izrael obrátí, budou hledět na toho Ukřižovaného, na Toho, kterého **probodli** (Zach. 12:10), ano, před celým světem se náš Pán zjeví před nastolením království jako ten Ukřižovaný s velikou silou a slávou: *„a uvidí Jej oči všech, také ti, kteří Jej **probodli**. A naříkat budou nad ním všechna pokolení země. Ano, Amen!“* (Zj. 1:7). Každé koleno se pak před

Ním skloní a každý jazyk bude vyznávat, že ten celým světem opovržený, ke spáse těch Jeho ukřižovaný, Pán sám jest.

Při Jeho návratu se naplní, že „naše ponížené tělo bude proměněno, aby bylo podobné k tělu slávy Jeho, v síle, ve které je On mocen si všechny věci podmanit.“ (Fil. 3:21)

Jan nás napomíná: „A právě nyní, děti, zůstávejte v Něm, abychom až se zjeví, měli radostnou naději a při Jeho příchodu nebyli zahanbeni a od Něho nemuseli odstoupit zpět... Víme ale, že až toto zjevení nastane, budeme **Jemu rovni**; neboť **Jej uvidíme tak jak jest**.“ (1. Jan. 2:28+3:2b). Potom je spasení duše, ducha a těla dokonáno. Pán slávy, v Jehož obraz jsme byli stvořeni se stal rovný nám v tomto masitém těle, ve kterém jsme hřešili a byli smrti vydáni, aby na našem místě zemřel, vinu a hřích odpustil, úplné smíření způsobil, smrt a ďábla přemohl, až k proměně těla, abychom byli my rovni Jemu. Jako všichni neseme pozemský obraz Adama, potom ponese obraz Krista (1. Kor. 15:45–49).

Závěrem nechť je k tomuto tématu, které bylo apoštoly důkladně probráno ještě zmíněno, co píše Petr ve spojení s návratem Ježíše Krista: „*Neboť jsme nenásledovali vtipně složeným básním, když jsme vám **moc** a příchod našeho Pána Ježíše Krista zvěstovali, nýbrž jsme očitými svědky Jeho nádherné velebnosti.*“ (2. Petr. 1:16). Při návratu Ježíše Krista bude moc Boží, síla vzkříšení, síla proměny zjevena. V této souvislosti píše apoštol Petr tato slova: „*A o to pevněji nám stojí nyní to prorocké slovo, které vlastníme...*“ (v. 19)

To stejné smím říci já a my všichni. Máme obojí: prorocké a apoštolské slovo. Věříme, jak Písmo praví. Ale musí se také splnit, že lidé řeknou: „Kristus je zde: Kristus je tam!“ Pán nás napomíná: „Nevěřte tomu!“ (Mat. 24:23). Kristus nepřijde ani na nějakou horu, ani do údolí, ani do pouště, ani do komůrky. My, tak jak je napsáno, vstříc Jemu vytržení budeme do povětří, kde se s Ním potkáme. To je TAK PRAVÍ PÁN. Kdo je ze semene Slova skrze Ducha Božího znovuzrozen, má spojení k Slovu skrze Ducha a může věřit jenom tak, jak to říká Písmo. Ježíš Kristus, který je od letnic v Duchu po všechny dny až do konce země s těmi Svými a v těch Svých, se tělesně navrátí. Potom budou naše pomíjitelná a smrtelná těla proměněna do nepomíjitelnosti a nesmrtelnosti a tak u Pána budeme všeho času.

Třicet let ve službě

S hlubokou vděčností se mohu ohlížet na třicet let plného nasazení ve službě Pána. Od dubna 1966 smím Pánu odpovědně podle povolání z 2. dubna 1962 sloužit z celým odevzdáním. Jak často již bych chtěl věrnost Boží, kterou jsem směl v rozličném způsobu prožít, obzvláště pozdvihnout. Bůh je věrný. ON je pravdivý a svatý ve všem Svém činění.

Jak Pavel psal Korintským, jsme spolupracovníci Boží a smíme svěřený úřad z milosti podle Jeho vůle vykonávat. Jsem si plně vědom toho, že stojím před Bohem jako všichni, které Pán kdy povolal a že Jemu budu muset skládat účty za všechno, co jsem kázal a učil. Mé svědomí mi dosvědčuje v Duchu svatém, že jsem ve všech těch letech zvěstoval jenom to, co je psáno ve Slově a proto s vámi všemi, kteří věříte tak, jako praví Písmo, před Bohem obstojím.

O mnohých prožitích, pohnutích a vedeních, která jsem směl zažít, by mohly být napsány knihy. Po druhé během celého času jsem musel v tomto měsíci proti mé vůli odřeknout shromáždění, které bylo pevně naplánováno. Rovněž to byla ruka Páně, která to tak vedla. Ve čtvrtek 11. dubna jsem chtěl letět v 16:45 z Düsseldorfu do Berlína, v pátek 12. do Prahy a odtamtud 13. v sobotu cestovat dále na shromáždění do Bratislavy. Z důvodu zranění na pravém lýtku jsem ale byl přinucen, tuto cestu odříci. Když jsem se dozvěděl, že v terminálu A düsseldorfského letiště krátce po 16 hodině vypukl požár, který si vyžádal 16 lidských životů, přišlo mi na mysl, že bych bez dalšího mohl být 17 obětí. Nevyhnutelně mi přitom byla připomenuta cesta do Indie, kterou jsem musel odříci v roce 1976. Tehdy při letu do Madrasu, kam jsem měl také letět týměž spojem, krátce po startu v Bombaji 96 pasažerů uhořelo. Úplně jistě bych já byl ten 97. pasažér, kdyby mi Pán nepřikázal tu cestu odříci. Plný vděčnosti mohu hledět zpět na mnohá prožití s Bohem a na zvláštní vedení, kdy Pán Svou ruku v ochraně držel nade mnou.

To největší pro mne ale je zachování ve Slově a zavedení do celé rady Boží, jak ještě nikdy předtím nebyla v tak dokonalém a obšírném způsobu zjevena. Tato jistota nepochází ode mne, ale z absolutu Slova Božího. Žádný muž Boží nebyl jako člověk absolut. Absolutem bylo vždy Slovo Boží, jako Boží autorita, které bylo dále dáváno lidskými ústy. Až dodnes, a to říkám ke cti Boží, jsem jen předkládal, co jsem mohl ze svatého Písma učit.

Vzpomínejte na mne a také celé misijní dílo jako i všechny sloužící bratry i nadále ve vašich každodenních modlitbách. Pán požehnej vám všem, kteří podpíráte tuto misijní práci a máte podíl při tom, co Bůh nyní činí. ON to odplatí a buď s vámi všemi.

V pověření Božím působící bratr Frank.

A handwritten signature in black ink that reads "Br. Frank". The signature is written in a cursive, flowing style with a long horizontal stroke at the end.

Freie Volksmission Krefeld

Postfach 905

D-47709 Krefeld

Svobodná lidová misie

informační kancelář

Doubecká 556

Jahodnice

Praha 9 – Kyje

CZ-198 00

tel. 02/703937

úř. hodiny: pondělí a středa 9 – 12 hod.